

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3CoCsp/21/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8219201968
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8219201968.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Martina Barana v spore žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného: JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka, so sídlom Majerníková 3A, 841 05 Bratislava, proti žalovaným: 1. X. X., S.. XX.XX.XXXX, M. M. XX, X. F. X., S.. XX.XX.XXXX, M. M. XX, X. L. Q., S.. XX.XX.XXXX, M. Z. E. XXXX/XXA, H. L. X. Z. X., S.. XX.XX.XXXX, M. Š. XXX/X, M., o zaplatenie 294,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Bardejov, č.k. 7Csp/36/2019-128 zo dňa 11.01.2021, jednohlasne taktó

rozhodol:

- I. Pokračuje v konaní s právnymi nástupcami po žalovanom F. X., zomr. dňa XX.XX.XXXX, a to 1. X. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XX, 2. F. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XX, 3. L. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. II XXXX/XXA, H. a 4. Z. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXX/X, M.
- II. Mení rozsudok tak, že žalobu zamietá.
- III. Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

„Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 294,- eur a úrok z omeškania vo výške 5% ročne od 27.9.2016 do zaplatenia, všetko to v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žiadna zo strán n e m á na náhradu trov konania právo.“

2. Vec právne posúdil podľa ust. § 1 ods. 2, § 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy, § 36 ods. 1, 2, § 39, § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 9, § 101, § 103, § 517 ods. 1, 2, § 565 Občianskeho zákonníka, § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

3. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca žalobu odôvodnil obsahom Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 24.09.2015, ktorou žalovanému poskytol spotrebiteľský úver v sume 350,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť a zaplatiť za to odplatu za poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 28,- eur, ako aj úrok vo výške 22,29 % ročne v termíne konečnej splatnosti úveru dňa 24.09.2016. Poukázal na obsah pripojených Všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru, v nich dohodnutú zmluvnú pokutu, poplatok za upomienky a ďalšie sankcie, ktoré môže od žalovaného požadovať. V priebehu ďalšieho konania žalobca podaním zo dňa 30.10.2020 zobrať žalobu

späť v časti uplatneného nároku na odplatu vo výške 28,- eur, zmluvnú pokutu vo výške 33,- eur, poplatky za upomienky vo výške 240,- eur, zmluvný úrok vo výške 22,29 % ročne zo sumy 350,- eur od 24.09.2015 do 20.09.2016 a zo sumy 294,- eur od 21.09.2016 do zaplatenia. Z dohody o plnení v splátkach zo dňa 24.09.2015 vyplýva, že ňou došlo k zmene zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX tak, že žalovaný sa zaviazal žalobcovi uhradiť sumu 456,- eur v dvoch pravidelných mesačných splátkach vo výške 228,- eur splatných vždy k 1. kalendárnemu dňu v mesiaci počnúc dňom 01.11.2015. Poskytnutý úver teda mal byť podľa tejto dohody splatený v splátkach splatných dňa 01.11.2015 a dňa 01.12.2015. Žalobca a žalovaný sa v nej ďalej dohodli, že neuhradením ktorejkoľvek dohodnutej splátky riadne a včas po dobu dlhšiu ako 4 mesiace tento dodatok zmluvy zaniká od počiatku. Ani tento dodatok meniaci zmluvu neobsahuje dohodu zmluvných strán o práve veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky. Z výzvy žalobcu na úhradu splátky zo dňa 16.12.2015 bolo zistené, že ňou žalobca upomínal žalovaného na zaplatenie sumy 228,- eur splatnej dňa 01.12.2015. Z výzvy žalobcu na úhradu zo dňa 07.01.2016 vyplýva, že žalobca oznámil žalovanému stratu výhody splátok naraz pre neuhradenie posledných dvoch splátok úveru včas a riadne.

4. Súd právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným posúdil ako vzťah spotrebiteľský, keďže žalobca vystupoval v konaní ako osoba konajúca v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaný ako fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Vzhľadom na žalovaným vznesenú námietku premlčania, súd zároveň skúmal splnenie podmienok, za ktorých možno na túto námietku oslabujúcu právo žalobcu prihliadnuť. Vo vzťahu k § 565 Občianskeho zákonníka uviedol, že k využitiu tohto práva môže veriteľ pristúpiť len vtedy, ak to bolo medzi stranami dohodnuté, alebo takéto právo veriteľa bolo určené v rozhodnutí súdu. Zosplatenie spotrebiteľského úveru je aplikovateľné len v intenciách § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorý predstavuje lex specialis v tom zmysle, že veriteľ je časovo limitovaný využitím práva na zosplatenie, ktoré musí uplatniť podľa § 565 Občianskeho zákonníka najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, a to po splátke, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace a omeškanie s ňou trvá (teda pre ktorú k zosplateniu dochádza). Lehota na doručenie upozornenia spotrebiteľovi nie kratšia ako 15 dní na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nemusí bez ďalšieho začať plynúť až po tom, ako je dlžník v omeškaní so splátkou 3 mesiace. Z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 24.09.2015, ani z následne oboznámeného jej dodatku označeného ako Dohoda o plnení v splátkach z toho istého dňa, ktorou došlo k zmene zmluvy o spotrebiteľskom úvere však súd nezistil, že by tieto dvojstranné právne úkony uzavreté medzi žalobcom a žalovaným obsahovali dohodu o práve žalobcu ako veriteľa uplatniť v danom úverovom spotrebiteľskom vzťahu právo na mimoriadne zosplatenie úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Súd konštatoval, že žalobca pristúpil k predčasnemu zosplateniu úveru bez splnenia zákonom stanovených predpokladov, preto bolo neplatné a navyše neuhradením ani jednej z dohodnutých splátok rozvážujúcou podmienkou zanikla aj samotná dohoda o povinnosti žalovaného zaplatiť dlh v splátkach, v dôsledku čoho k prvému dňu plynutia všeobecnej trojročnej premlčacej lehoty uplatneného nároku na zaplatenie istiny poskytnutého úveru došlo až 27.09.2016 a táto v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka uplynula dňom 27.09.2019. Žaloba bola však na súd podaná 24.09.2019, teda tri dni pred jej skončením, preto uplatnený nárok nie je premlčaný. S prihliadnutím na to, že predmetom konania zostal len nárok na zaplatenie neuhradenej časti istiny poskytnutého úveru, ako aj na záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru je potrebné uviesť, že pokiaľ žalobca poskytol úver žalovanému v sume 350,- eur a žalovaný nespochybnil, že na jeho vrátenie zaplatil sumu 56 eur, potom je v prejednávanej časti o zaplatenie sumy 294,- eur žaloba dôvodná a uplatnenému nároku žalobcu bolo potrebné vyhovieť, vrátane úroku z omeškania uplatneného v súlade s § 517 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády, tak ako to vyplýva z výroku rozsudku. K čiastočnému späťvzatiu žaloby podaním zo dňa 30.10.2020 došlo až po právoplatnosti výroku rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 7Csp/36/2019-37 zo dňa 27.11.2019 o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, preto nemohlo spôsobiť žalobcom zamýšľané účinky smerujúce k zastaveniu konania v zmysle § 145 CSP.

5. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle ust. § 255 ods. 1 a 2 CSP, vychádzajúc zo záveru, že úspech žalobcu aj žalovaného bol v zásade rovnaký, a preto žiadnej strane súd právo na náhradu trov konania nepriznal.

6. Voči rozsudku podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odvolanie, ktoré odôvodnil nesprávnymi skutkovými zisteniami a nesprávnym právnym posúdením veci súdom prvej inštancie. Vyjadril názor,

že je potrebné prihladiť k ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré nevylučuje, že sa zmluvné strany môžu odkloniť od znenia zákona v prospech spotrebiteľa. Žalobca vypracoval Všeobecné obchodné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru k zmluve o spotrebiteľskom úvere do bodu 13 zakomponoval dohodu o možnosti vyhlásiť okamžitú splatnosť celého dlhu. Žalobca právo vyhlásiť predčasnú splatnosť využil, a to výzvou zo dňa 16.12.2015 a následne listom zo dňa 07.01.2016 vyhlásil okamžitú splatnosť celého dlhu. V tom čase nebola naplnená rozvázovacia podmienka uvedená v dohode o plnení v splátkach. Zo strany žalobcu tak došlo k platnému a účinnému vyhláseniu okamžitej splatnosti celého dlhu. Ak by žalobca nevyhlásil okamžitú splatnosť celého dlhu, účinky rozvázovacej doložky by nastali až po 01.03.2016, čím by došlo k zrušeniu dohody. Po vyhlásení okamžitej splatnosti nemohli nastať rozvázovacie podmienky uvedené v dohode zo dňa 24.09.2015. V prípade možnosti odklonu od zákona v prospech spotrebiteľa podľa ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka je potrebné považovať vyhlásenie predčasnej splatnosti dlhu zo strany žalobcu za platný právny úkon a na plynutie premlčacej doby aplikovať ust. § 103 občianskeho zákonníka. Splatnosť splátky, pre ktorú bola vyhlásená okamžitá splatnosť celého dlhu, nastala dňa 01.12.2015. Nasledujúci deň, t.j. 02.12.2015 začala plynúť všeobecná trojročná premlčacia doba na uplatnenie práva. Žalobca doručil súdu žalobu dňa 24.09.2019, a preto svoje právo uplatnil až po uplynutí všeobecnej premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania mal súd žalobu zamietnuť v celom rozsahu. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietne.

7. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že v celom rozsahu trvá na skutočnostiach uvedených vo svojich podaniach a s rozhodnutím súdu prvej inštancie súhlasí. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil.

8. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 CSP), preskúmal rozhodnutie v jeho napadnutej časti ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

9. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný F. X. zomrel dňa XX.XX.XXXX, t.j. po podaní odvolania, teda v rámci odvolacieho konania. Po nebohom žalovanom sa vedie dedičské konanie na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 5D/153/2021, D not 286/2021.

10. Civilný sporový poriadok v ust. § 64 ustanovuje, že v prípade, ak strana zanikne počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd rozhodne, že v konaní pokračuje s jej právnym nástupcom. Ak právneho nástupcu niet, súd konanie zastaví. Vychádzajúc z citovaného ustanovenia a z uvedených skutočností, odvolací súd konštatuje, že došlo k zmene subjektu na strane žalovaného, a z tohto dôvodu odvolací súd v rámci odvolacieho konania podľa ust. § 64 CSP pokračoval v konaní s právnymi nástupcami žalovaného: X. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XX, F. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XX, L. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. II XXXX/XXA, H. a Z. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXX/X, M.. J. dedičov po poručiťovi F. X., zomrelom XX.XX.XXXX označil odvolaciemu súdu na základe výzvy z 20.10.2021 - notár X.. F. A., ktorý bol uznesením Okresného súdu Bardejov v konaní pod sp. zn. 5D/153/2021 poverený, aby v konaní o dedičstve po poručiťovi konal a rozhodoval (§ 161 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z.).

11. Predmetom odvolacieho konania vychádzajúc z obsahu odvolania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie v časti o zaplatenie dlžnej istiny úveru s príslušenstvom a vo výroku o náhrade trov konania, keďže žalovaný vzniesol v konaní námietku premlčania.

12. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnym záverom súdu prvej inštancie, ktorý posúdil zmluvu uzatvorenú medzi žalobcom a žalovaným ako zmluvu spotrebiteľskú. Pokiaľ ide o nárok žalobcu o zaplatenie sumy 294 eur s príslušenstvom, súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, správne zistil skutkový stav veci, ale nesprávne vec právne posúdil, keď uzavrel, že nárok žalobcu nie je premlčaný.

13. Súd prvej inštancie vyhovujúci výrok rozsudku odôvodnil zistením, že žalobca pristúpil k predčasnému zosplatneniu úveru bez splnenia zákonom stanovených podmienok. Preto považoval zosplatnenie za neplatné a neuhradením ani jednej z dohodnutých splátok rozväzujúcou podmienkou, zanikla aj samotná dohoda o povinnosti žalovaného zaplatiť dlh v splátkach, v dôsledku čoho k prvému dňu plynutia všeobecnej trojročnej premlčacej lehoty uplatneného nároku na zaplatenie istiny poskytnutého úveru došlo dňa 27.09.2016. V zmysle ust. § 101 Občianskeho zákonníka súd uzavrel, že premlčacia lehota uplynula dňom 27.09.2019 a keďže žaloba bola podaná na súde dňa 24.09.2019, uplatnený nárok nepovažoval za premlčaný. Súd prvej inštancie preto žalobe vyhovel v časti o zaplatenie istiny vo výške 294 eur a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne v súlade s § 517 Občianskeho zákonníka a ust. § 3 nariadenia vlády .

14. Keďže predmetom prieskumu odvolacieho súdu je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie vzhľadom na žalovaným vznesenú námietku premlčania, za tým účelom odvolací súd v zmysle ust. § 382 CSP vyzval strany sporu, aby sa vyjadrili k možnému použitiu ust. § 1 ods. 3 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy, ust. § 39 v spojení s § 53 Občianskeho zákonníka. Žalovaný k výzve uviedol, že zmluva medzi stranami sporu bola uzavretá 24.09.2015 a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nastal 24.09.2016. Podľa žalovaného keďže splatnosť úveru bola dohodnutá na obdobie dlhšie ako tri mesiace, preto na predmetný úver sa vzťahuje zákon č. 129/2010 Z.z. Aplikáciu ust. § 39 Občianskeho zákonníka ponechal na úvahu súdu. Žalobca sa k výzve súdu v stanovenej lehote nevyjadril.

15. Vo vzťahu k odvolacej námietke žalovaného o premlčaní uplatneného nároku odvolací súd uvádza, že žalobca v žalobe uvádzal, že žalovaný neplnil riadne a včas svoj záväzok v zmysle dohodnutých podmienok, čím porušil dojednania Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a stratil výhodu splátok, preto žalobca vyzval žalovaného na úhradu jeho záväzku. Žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie predložil listinné dôkazy, a to Výzvu na úhradu zo dňa 07.01.2016, ktorou žalobca oznámil žalovanému, že stratil výhodu splátok a celý dlh sa stáva splatný naraz v dôsledku nezaplatenia dvoch splátok (č.l. 116) a Dohodu o plnení v splátkach zo dňa 24.09.2015, ktorou sa žalovaný zaviazal uhradiť celkovú čiastku 456 eur v dvoch pravidelných mesačných splátkach vo výške 228 eur, ktorých splatnosť bola dohodnutá k 1. kalendárnemu dňu v mesiaci, počnúc 01.11.2015, teda dohodnuté splátky boli splatné dňa 01.11.2015 a 01.12.2015 (č.l. 107). Zároveň si zmluvné strany dohodli, že neuhradením ktorejkoľvek dohodnutej splátky riadne a včas po dobu dlhšiu ako 4 mesiace tento Dodatok zaniká od počiatku.

16. Skutočnosť, že žalovaný mal plniť v splátkach, vyplýva z listinných dôkazov, a to z Výzvy na úhradu splátky zo dňa 16.12.2015 a Výzvy na úhradu zo dňa 07.01.2016 (č.l. 115 a 116). Z obsahu týchto listín je zrejmé, že žalobca nimi vyzýval žalovaného na úhradu splátok. Ak by žalobca dohodu o splátkach považoval za od počiatku neplatnú, tak by nemal dôvod vyzývať žalovaného na zaplatenie splatných splátok a následne zosplatňovať predmetný úver, pričom nedošlo k platnému zosplatneniu úveru z dôvodu nesplnenia zákonných podmienok podľa § 565 Občianskeho zákonníka a nedodržania postupu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

17. Súd prvej inštancie správne dospel k záveru o neplatnosti zosplatnenia úveru žalovaného. Odvolací súd však nesúhlasí s posúdením začiatku plynutia premlčacej lehoty. Vzhľadom na rozpor medzi obsahom Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Dohody o plnení v splátkach, vo vzťahu k dojednaniu konečnej splatnosti, ktorá je rozlične dojednaná podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere (24.09.2016) a v dohode (dňa 01.11.2015 a 01.12.2015), má odvolací súd za to, že konečná splatnosť dohodnutá medzi zmluvnými stranami nebola. Preto je potrebné prihliadnuť na skutočnosť, kedy bol žalovaný ako dlžník vyzvaný na plnenie omeškaného dlhu voči žalobcovi. Ako vyplýva z obsahu spisu, žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie výzvou dňa 16.12.2015 (č.l. 115), čo v konaní nebolo sporné. Po tom, čo žalovaný nezaplatil ani splátku splatnú dňa 01.12.2015, žalobca opätovne vyzval žalovaného na zaplatenie celého dlhu výzvou zo dňa 07.01.2016, pričom uviedol, že ak žalovaný sumu do 7. dní nezaplatí, celú záležitosť postúpi právnomu zástupcovi. Z uvedeného vyplýva, že výzvou zo dňa 07.01.2016 vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy v lehote 7. dní, t.j. do 14.01.2016. Nasledujúci deň, teda 15.01.2016 sa žalovaný dostal do omeškania s plnením dlhu voči žalobcovi, a týmto dňom začala žalobcovi plynúť všeobecná trojročná premlčacia lehota, ktorá uplynula dňa 15.01.2019. Keďže žalobu podal žalobca na súde dňa 24.09.2019, stalo sa tak po márnom uplynutí premlčacej lehoty, čo je dôvod, pre ktorý je potrebné podanú žalobu zamietnuť.

18. Vzhľadom na ust. § 390 Civilného sporového poriadku odvolací súd sám rozhodne vo veci, ak rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo už raz odvolacím súdom zrušené, vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a odvolací súd koná a rozhoduje o odvolaní proti novému rozhodnutiu súdu prvej inštancie. Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, a to v zmysle ustanovenia nielen § 390 Civilného sporového poriadku, ale aj ust. § 388 Civilného sporového poriadku. Vzhľadom na skutočnosť, že dokazovanie pred súdom prvej inštancie bolo dostatočné, pričom súd prvej inštancie iba dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, odvolací súd nemusel dokazovanie dopĺňať vykonaním ďalších dôkazov.

19. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, keď odvolanie žalovaného bolo vyhodnotené ako dôvodné, a preto bol priznaný nárok na náhradu trov celého konania (konania pred súdom prvej inštancie, ako aj konania pred odvolacím súdom) žalovanej strane voči žalobcovi v plnom rozsahu, a to v zmysle ust. § 396 ods. 2 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov celého konania.

20. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).